

[illegible]

فَاصْتَبَرْ
لِحُكْمِ
رَبِّكَ
وَلاَتَكُنْ
كَصَاحِبِ
الْحُوتِ
اِذْنَادَى
وَهُوَ
مَكْظُومٌ "Sen, Rabbinin
hümle ne sabret. Balık sahibi (Yûnus) gibi olma. Hani o, (balığın karnında)
kederli bir hâlde Rabbine yakarmıştı.” (Kalem, 68/48)
لَوْلآاَنْ
تَدَارَكَهُ
نِعْمَةٌ
مِنْرَبِّهِ
لَنُبِذَ
بِالْعَرَآء
16;وَهُوَ
مَذْمُومٌ “Şayet
Rabbinden ona bir nimet yetişmemiş olsaydı, o mutlaka kınanmış bir hâlde ıssız bir yere
atılacaktı.” (Kalem, 68/49)
فَاجْتَبَيه
15;رَبُّهُ
فَجَعَلَهُ
مِنَ
الصَّالِحِي
06;َ “(Fakat böyle olmadı.) Rabbi onu (peygamber olarak) seçti ve
salih kimselerden kıldı." (Kalem, 68/50) Allah Teala izahını yaptığımız bu ayetlerde, dinî
tebliğde aceleci olmamamız, sabırla ve karşımızdakine anlayışla yaklaşmamız gerektiği bizlere
açikça ifade edilmekte, Yunus (a.s)’un aceleci yaklaşımı örnek
verilerek bu tür yaklaşımların yanlışlığı belirtilmektedir. Bu ayetlerde Hz.
Peygamber’s, Allah’'ın verdiği görevi sabırla yerine getirmesi emredildikten
sonra, Yunus (a.s)’a atf yapılmakta ve Resûlullah’a onun hatalı davranışını
tekrar etmemesi telkin edilmektedir. Çünkü Yunus (a.s), tebliğ ettiği dini halkın
hemen kabul etmediğini görünce, sabır ve azimle görevine devam edeceği
yerde, halkına kızarak ülkeyi (Ninova) terk etmiş, bir gemiye binip denize açılmış,
yolda fırtına çkmış, yolcuların bir kısmının denize atılmasına karar verilince çekilen
kurda Yunus’un şansına denize atılmak düşmüş, fakat denizde bir balık
(balina) tarafından tutularak boğulmaktan kurtulmuştu. Böylece kendisine burada da

Allah'ın rahmeti yetiştirdi; Allah Te'âlâ'ya şükretti; Allah'ın emriyle denizden kurtuldu. Yunus (a.s.) Allah'ın emriyle denize atıldı; orada üç gün kaldı; sonra balık onu sahile bıraktı ve Yunus'ın peygamberlik görevini sürdürmeye, tevhid inancını yaymaya devam etti. Mâ'sûl ve insan olarak yapacağımız faaliyetler şu şekilde sınıflandırılabilir: 1-Dinî faaliyetleri: Bizler de diğer Mâ'sûl kardeşlerimiz gibi dinimizi bildiğimiz kadarıyla anlatmalıyız. Bu esnada da sabırlı olmalıyız. Nitekim Yunus Peygamber'in kıssasına değinilerek Hz. Muhammed (s.a.s.)'in şahsında biz Mâ'sûl uyarılmaktayız. Nasıl ki Peygamberimiz (s.a.s.)'e Mekke müşriklerinin kendisine gönderdiği muhalefete kızıp da Mâ'sûl'ün kapılmaması ve peygamberlik görevini sürdürmesi telkin edilmekte ise, bugünkü bizler de dinini yaşamayan bazı din kardeşlerimize kızıp da onları terk etmemeliyiz. Onlarla alakamızı kesmek, kendilerine kızmak yerine sabırla ve anlayışla tebliğ görevimizi sürdürmeliyiz. 2-Dinî yaşamaya ilişkin faaliyetleri: Dinimizi yaşamaya ilişkin emredilen ibadetleri zamanında yerine getirmek için aceleli davranmalı veya onları erteleyerek son vaktine bırakmamalıyız. 1593, 1606, 1575, 1576, 1606, 1616, 1605, 1587, 1593, 1608, 1583, 1613, 1585, 1590, 1610, 1575, 1604, 1604, 1617, 1614, 1607, 1593, 1606, 1607, 1615, 1602, 1575, 1604, 1614, İbn Mes'ûd (r.a.) şöyle dedi: 1587, 1614, 1571, 1614, 1604, 1578, 1615, 1585, 1587, 1608, 1604, 1614, 1575, 1604, 1604, 1617, 1614, 1607, 1616, 1589, 1614, 1604, 1617, 1609, 1575, 1604, 1604, 1607, 1615, 1593, 1614, 1604, 1614, 1610, 1618, 1607, 1616, 1608, 1587, 1614, 1604, 1617, 1614, 1605, 1571, 1614, 1610, 1617, 1615, 1575, 1604, 1571, 1614, 1593, 1618, 1605, 1614, 1575, 1604, 1616, 1571, 1614, 1601, 1618, 1590, 1614, 1604, 1615, 1567, 1602, 1575, 1604, : « 1575, 1604, 1589, 1617, 1614, 1604, 1575, 1577, 1615, 1593, 1604, 1609, 1608, 1614, 1602, 1618, 1578, 1616, 1607, 1575, » 1602, 1604, 1578, 1615, : 1579, 1615, 1605, 1617, 1614, 1571, 1614, 1610, 1617, 1612, 1567, 1602, 1575, 1604, : « 1575, 1604, 1580, 1607, 1575, 1583, 1615, 1601, 1610, 1587, 1614, 1576, 1616, 1610, 1604, 1616, 1575, 1604, 1604, 1617, 1614, 1607, 1616, » Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'e: – Hangi ameller daha faziletlidir? diye sordum. – “Vaktinde kılınan namaz” buyurdu. – Sonra hangisi? dedim. – “Ana babaya iyilik etmek” cevabını verdi. – Daha sonra hangisidir? diye sordum. – “Allah yolunda cihad etmektir” buyurdular. “(Buhârî, “Mevâkîf”, 5; Mâ'sûl, “mâ'n 137-139. Ayrıca bk. Tirmizî, “Salâh”, 14; Nesâî, “Mevâkîf”, 51) 3-Dinî yaşamaya ilişkin faaliyetlerimiz: Dînî yaşamaya ilişkin faaliyetlerimizde acele etmememiz gerekir. Atacağımız her adımı belli bir plan ve program dahilinde atmamız, “nemli işlerimizde de başta ailemiz, çocuklarımız ve bu sahada ehil olan kişilerle istişare ederek

adım atmalıyız. İşleri aceleye getirip sonradan doğacak yanlış ve zararları kaderimize havale etmemiz yanlıştır. Bu bağlamda Peygamberimiz (s.a.s)
العجلة من
الشيطان “Acele şeytandandır”
(Muhtaru’l-Ehadis, No:26) buyurarak bizleri uyarmıştır. Tahir TURAL

[islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)